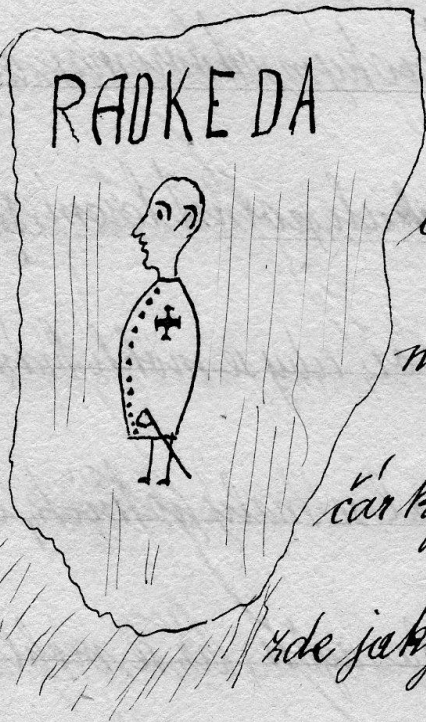

Dali sa za mím, ale nedostali ho. Pusedé po tom prišli a vysvobodili nás.
 Materánci sebrali 2 flinty a pantofky. x x x Jednu rúbala banda (drnžstvo
 drvařn) / drvařn v Kolylské. Muro. Franta Matysčák, sídal na kládě
 a rúbal. Tetr mu hurnkn odhazoval. Karel Pajger sedal vedke. Uhom
 sa hurná odhodila a on utáľ Matysčákovi patn. Ten sa obráti
 a pravi: „Tys ná šal.“ A paty nebylo. x x x Hajny Martin
 Urságy Hroznkova, zvaný „Lepis“ šel po ramí do lesa na kravaře.
 Hena mu nedala jít a šla na hrubn / veľkou mii so). Došel do Rad-
 kova, tam pohlíd pyšláka a zastřelil ho, dyž sedel u dubu a
 kovářil z vybité fajky / vykládane / s višňovou krestkou. Konek projela
 krestka a prošla mu prsa. Skonal. Hajny nemel po se' mitalu
 sám. Poděkoval se ze služby a šel do Uhrořky, ale aj tam mu ne-
 bosťák nedal pokoje. Porád ho pred sebou videl. x x x

Přijíme do Kobilské. Před námi byla spousta skalisk a nad nimi
vypíná se Troják. Okolí je pusté a divoké. Na upadlém dřevě několik
balvanů sklípek v něm jsem viděl kámen a na něm rytý.
Odstranil mech a ukázala se kůrka podobná jako vojína se
nad ním nápis: Radkeda. Byl prý do něčím bandy zbujných.
Na prsou měl kříž, jakýsi drnk uvrhnutím, na botě sablu a
kabel upjatý v knoflíky. Radkeda ke kostelu Hroznkowskýmu

nazývá se Radkova a ke Kalincovu Radkovek
po něm. Na bočním skále kamene vyryt
křížek, pak jméno: Vanin; pak dvojtěčka,
čárky a pak jakási sekera.
Lze se domnívat, že zde jakýsi Vanin, či Vaněk
odpaven sekerou. Jakýsi posměvák, lesnický příručí pravil, že do

znamení: Vachler, majitel panství Kackého, jenž Košňovi pomáhal. Nechal
 zde najatými havíři kopat po potiladech. Jeden havíř tu tu prý všechnil!
 Čekal jsem umístění do jeskyně. Pod tím popsáním balvánem je úzká
 díra několik stop dlouhá, pak byl strop díry prolomený, na
 místě, kde přecházel podúček. Nechal jsem toho. Poté ušli jsme na
 Troják. Viděli jsme Karlovice, Hrozenkov, Bystřici a Solamec. Tam
 mě sousedé sdělili: „že jsou pod Trojákem velké jeskyně. Vcházel
 se do nich z Bystřicka, širokým otvorem i vxořmo. Jak se zde usadili
 obyvatelé, zasínali ho a nechali porůst lesem. Neví se kde je. Jenom
 do Kobylské byl úzký otvor, aby se mohli bránit. Navěd se ležlo po
 čtyřech sítím do ní; přelal se malý podúček, co vyšelka ze skal;
 poté díra šla vzhůru, byla vyšší, až se mohl každý postavit. Před
 otvorem býval velký kámen, a na něm vydlabaný místek. Tu prý

křivými obědřovali. Pravděpodobno byli by jeskyňe obydleny v
 pravěkm lidmi (troglodité) a ten kámen byl „oběm kámen“;
 u Meričici naši podobný. Musejm' spolek olomucký, jemuž horlivě
 sloužim, našel podobných někoho. V I. století bylo království
 Markomanské rozděleno. Meri Moravou říkon a Váhem řídili
 Římané království Kvádské s. j. Slováké na Váhu. Kobilské
 jeskyňe byly uprostřed a poskytovali v divoké době bezpeč-
 ného ústulku pronásledovaným. Prvím králem učinili
 Římané: Vania čili Vanča. Snad jméno na dom kamenní
 je odkas dávných dob! Na začátku tohoto století byli u křivými.
 Byli od vojáků pochyťáni a odpraveni na místě. Místo bylo
 protlelé. Každý se mu vyhýbal. Nad vchodem na skalách
 postaven dřevěný kříž. Před 20lety na hrovné bouři blesk

vhodil do skal, svalili se dolů a rasipali otvor. x x x. Josef Planka c. 147 I.
 vypracoval. Na stánisku, co je v křížě, kde toho němka rabih byl jedním
 jeden b^{tr}čá. Byl chudobný. Upoledne jedním nabral svítilel a sivek i šel
 do Kolubských jaskýň hledat stěží. Vlehl pod tím kamenem do d^{tr}vy, a
 až byl dál rozžal svítilo a šel dál. Přišel k propasti. Dole hucěla
 voda a přes tou propast viděl lávku. Vlávky ležela zlatá kačena a
 na ní celý nápis: "Obrát jiv." Obrátil jiv a von do rad. Po té přešel most.
 Tam byla druhá kačena s takým nápisem. I obrátil jiv. Peck šel dál, až
 přišel ke kamenému stálku, při němž seděl staréc a u něho dvě husy.
 Na nich nápis: aby sa ich nedýkal, ale nabral co potřebuje. Ty byly
 zlate. Nabral si v koutě zlata a stříbra, co potřeboval k unesem. Vylehl
 z jaskýň a od tyck dál nebačoval. x x x Na Troják^{tr} leží kámen
 na dvojičk^{tr} hranicích - brozenkovsko - lysácko - solaneckých. Prve-

zen, byl sem od kostela Hrdiského. Napsal jenom z počátku své čísti: „Smilujte se

se nad námi. ...

Kámen stál nad branou

hrdičskou.

x x x Prátek toho ráno, stážíl

na horně Hečvě v jednoho Gardy. Jedni jeli do Hobylské naproti bečvánskému

kostela na klády. Těsi postavil pacholek, koně a nově umístel co dělat. Při

domu zpomněl si na svého bratra, jak k štěstí přišel. Pomyslel si, že půjde

hledat do díru, co snědám a Gardu svého oběhl při nakládání dřev.

Ulezl do jaskyně, přišel na jedno místo, kde u kameného stolu 4 muži

seděli a dal pozdravení: „Tomáše Pán Bůh odpočívá!“ a oni mu

řekli: „Co tu hledáš?“ On jim odpověděl: „Šestí bratra svého!“

Jeden z těch mužů ukázal mu prstem na jedno místo, kde byly

hromady zlata a stříbra. Šel a nabral si, co stačil unést.

Sebral se, šel naspátek a dluž vyšel z jaskyně nešel již ke

gardovi. Šel na Moravu a koupil si hospodu s pěknou xabradu. Na
 čas nastavil se u něho Garda s tovarem (šindelem a deskami) a
 ostal u něho noclehem. Porval gardu svého a pravil: „Gardo já“
 „su váš pacholek!“ He na dlužen službu!“ On mu na to:
 „Já sem váš člověče ponajprv viděl. Tak byste služil, dyž máte
 taký majetek!“ A hospodský mu zase řekl: „Gardo, dyž sme
 so jeli na klády do Kobylskéj, kde sa vám pacholek poděl?“
 On mu řekl: „Od tych dát sem ho neviděl!“ Hospodský na to:
 „Já su ten pacholek. Vdběhl sem do tych skal a tam sem k sčesdi“
 „přišel a od tych dát sem sa neznamil, až dnes večer!“ Gardu
 svého vyčastoval, službu odpustil a neremněl bi; žije po dnes.
 x x x Jistý řemesník z Rájca na Slovensku, co stádoval kovář škol,
 slyšel od Valachů co pásli v Kobylskéj na Hroznkové voce v tych

jaskyních. Vyhledal si mně spolehlivého Michala Kouřáře a šel s ním
do těch důr. Jak sa jaskyně dělí na moc důr, uvákal; šagál a šidál.

Ši polávice přes vodu. Tam ležel pes popsany: „Toho psa obrat k laon' z p'dky!
a na druhém konci kačena s nápisem, že sa musí obrádit. Po k'p'šiti ke
dveřím ze železa vezdi. Na dveřmi našti sedm klucěk a odmykali.

Udy sedmá nechěla odemknout, zaklel Kouřář a — nemohli nž
odevít. Přišel na ně strach a vrátili sa ven. x x x Heňa Matouš
Kouřáře vyprávěla mi pod Kapidánem, že tomu není tak, jak ta Su-
ralka naplácala. He prý jakýsi Kompas ze Vselma, chudý člověk, šak
sem ho viděla, měl hrátku na krku, býval v Ráji na Hovensku.

Uten byl v tých jaskyních kobylských v Radkovicě a tam všecko skusil,
co ta Suralka naplácala. x x x Ten učitel Jagobert Proyg tvrdil: „Uho-
zenkovské kufi že je hubar a ten ještě před nadaánem viděl před jesky-

němci v Kolýšské kamen, a na něm vydlabaných 12 misek. Z kamene pesali
 mlýnské kolo a odverli. Op. P. F. Vgalečka, vikář na domě v Olomouci;
 rodák Hrozenský, mě ujistoval, že ten kámen viděl. Ké to pravdo-
 jasně oběti kámen z dob předhistorických po hledech z těch jeskyní,
 kdež abysky pohanské náociště měli. x x x Mám v úmyslu, dá-li
 Pan Bůh zdraží, prosit vrchnost třetinston v dovození, odstranit
 zponky kamenné od vchodu do jeskyní, a je vr. 1892. prozkoumat
 ve prospěch musea olomuckého. Odstraníme kamenné několika
 patrony dynamitovými pomocí elektriny. Tisto slibují jesky-
 ně hojnou kořist vědeckou. x x x Dyš sa Karlovice budovali, usadil
 se nad Malinovou zřáností v Mlonové Babčán. A dyš pordeji
 Valigma na Oslavém budoval si chalupu, vybrořoval mu Babčán:
 „Sekem (valaškon) dá zmlátím, dyš sa mi pod nohy usaxuješ!“ x x x

Pan Jindřich Barvič, šofr uprávěl: Jakýsi Jeř z Krokotkova, tesal mu v Kobylské kamenně na mlýn. Vlehl do jeskyně a došel až k lešávoce; dole hučela voda. Lávka byla strmá, bal se, aby nespadl dolů a vrátil se. x x x Na Špilbertku v Brně byli zavřeni Mašeránci a Pavelci (Pvěšlané). Drancovali na Karlovsku, v okolí i na Hovenstvu. Proradili se jednou (byli vždy zatkáni) o Lopušáňkách v jedné žerou. Kradli u ní, a chtěli ji oběsit na klouče u dveří. Dyž ji vlekli prosila: „Josefku nevěsajte na!“ Lekli se a odběhli. Ona šla žalovat k vojšovi Korabovi. Byl spřízněn se Pvěšlanou, bál se jich a obořil se na ženu: „Pábo, dokážeš ty to na ně?“ Šla spláčem přes Tisňavy, na Roncovů a Pluskovcem kolem fary. Vyšel mladý panáček a ptal se jí proč pláče? Ona mu vše žalovala. Rychle psal na kancelář do Merřičá a hned chlapy pochytili.

Po dvou svárali a kašitý pár vedle Osousední do Mexiáča. (Materánci
 byli 4, Polánski 2, Pavelka / zvaný „Telen“ a jedna žena; Babčám.
 Ka. (Mamiša Holcáková). Ti jedni šli na starýho Mikulca, aby jim dal pen-
 ze. Mčili ho; Babčanka mu rozpaleným špendlíkem píchala do
 přirození a vrtali mu neborixkem do kolena. Ostatní domácí po-
 háneli do jámy v jizbě pod podlahu, co byla na zemáky. Mikulec
 mlčel. — Měl peníze radlabané v skládě na dvoře, co sa na ni četna
 seká. Osouzem byli pak v Kroměříži došívodně na Spilberk. x x x
 Na Solani jsem slyšel posměškn na hranici od Trojačky přes
 Vysokou, Přenešky k Solanci :

Jak Karlovska dědina vysokomyslná,
 Vymyslela hranicu, kde není šikovníá,
 A do od Trojačky až doh Solancem,
 U Pánkovéj stodoly polořili kámen!
 x x x zakopali